

derfom den ærede Finansminister og de ærede Medlemmer, der troe, at Finanterne ere saa overmaade gode, vilde gjøre en Rundreise omkring i Landet og undersøge Forholdene i det Hele taget, vilde de meget betænke sig paa at være saa rundhaandede. Jeg kan ikke nægte, at jeg fra først af, da dette Lovudkast angaaende Jernbanens Forlængelse fra Roeskilde til Korsør blev forelagt, blev meget indtaget af Forslaget, da jeg ansaae det for meget behageligt, at man fik en beqvem og hurtig Transport foruden andre Fordele deraf, men ved at kaste et Blik paa de mange store Pengesummer, der skulle udredes eller dog skulle erholdes ved Laan, og de store Renter, som skulde garanteres, kom jeg paa ganske andre Tanker. Jeg blev da meget betænkelig derved, og jeg maa ligefrem tilstaae, at jeg fik de samme Betænklichkeiten, som den ærede Majoritet i Udvalget; thi, naar jeg kommer til at tænke paa Jylland, som det ærede Medlem fra Helsingør (Kirck) omtalte, og paa den maadelige Tilstand, Beisene der i Almindelighed ere i, og de mange Pengesummer, der, om jeg husser ret, den ærede 2den Landstingsmand for 7de Kreds (Nyholm) gjorde opmærksom paa, vare blevne anvendte til de store Beianlæg paa Sjælland, og hvoraf endeel kunde have tilkommet Jylland, saa tilstaaer jeg, at det ærede Medlem fra Helsingør (Kirck) har talt sandt, naar han har sagt, at Jylland er blevet stedmoderligt behandlet, og man skulde dog troe, at, naar Rigsdagen er sat til at være, om jeg tør bruge dette Udtryk, Huusholder for Staten, den vistnok bør tage Hensyn til, hvad der kan tilkomme Folket i Almindelighed. Det er vistnok ikke nok at foranstalte en Deel gode Indretninger for en vis Provinds eller Egn i Landet, men det, det dreier sig om, er at sikre Tingene saaledes, at Statens Borgere i Almindelighed kunne være tjente dermed. Det er ikke nok, at en Jernbane kan bringe Fordele for en vis Deel af Landet, gennem hvilken den gaaer, naar der er mange Lustinder i Landet, som aldrig see Jernbanen, og som dog skulle bidrage deres Part dertil foruden til de mange Millioner, der ogsaa skulle udredes, og naar der er mange Lustinder, som med Belymring see den Dag imøde, da de skulle betale deres Skatter.

Jeg troer virkelig, at, naar de Mænd, som ere satte til at være Huusholdere for Staten, tage Hensyn dertil, og see paa Statens Finanser i det Hele navnlig under den nærværende Stilling af Finanterne, da vilde de komme paa ganske andre Tanker end dem, de nu have, med Hensyn til, hvorvidt Landet vil kunne bære det. Vel veed jeg, at den ærede Ordfører, om jeg erindrer ret, har sagt, at Landet har vist, at det har kunnet udholde Meget, idet det har ført Krigen; det kan jeg ikke nægte, jeg maa tilstaae, det gjorde Landet med den største Beredvillighed, uagtet Kræfterne ikke vare saa lidet udtømte, men det gjorde det, fordi der forelaae en uundgaaelig Nødvendighed derfor. Men naar den ærede Ordfører har meent, at Landet da ogsaa skulde vise, at det har Kraft til at gjennemføre et saadant Anlæg og skaffe Pengesummerne til Jernbanen, da troer jeg virkelig, at derfom han kjendte Forholdene i sin Heelhed, vilde han ikke domme saaledes. Jeg troer, at man skal være meget vaersom med at garantere for saa store Summer til Renter, det vil sige, naar det kan undværes, og det er just Hovedspørgsmaalet, om det er nødvendigt. Den høitærede Finansminister har rigtig nok igaar brugt Øtringer, som skulde sigte til at bringe os i Fristelse, idet han sagde, at nu var det Tiden, nu gjorde man Tilbud om Laan fra England, og dette skulde man benytte; men jeg tænker, at, naar den Dag kommer, da man virkelig behøver Banen, og en Plan for Jernbanerne ligger for i sin Heelhed, som kan være til Gavn for Landet, da bliver der vel sagtens Raad til at faae Penge til den. Jeg troer derfor, at der er god Anledning til nu at være lidt forsigtig, og ikke tage en Beslutning i saa Henseende, fordi man nu kan faae Pengene; thi Renterne skulde dog ud, og Renterne ere ikke saa smaa, det kan vel blive 250,000 Rbd. om Aaret, og det er ingen lille Sum. Jeg gjentager derfor, at man bør være forsigtig, og idet jeg forøvrigt ikke videre skal indlade mig paa Sagen, men henholde mig til den ærede tredje Landstingsmand for anden Kreds (Kirck), skal jeg slutte med at erklære, at jeg ikke vil stemme for Forslaget, men med Rolighed stemmer imod Loven.

Taug: Communication, det er Tidens